

Església

a Santa Coloma de Gramenet

Parròquies, Comunitats, Moviments

JULIOL-AGOST de 2014. Any XLI

Número 1.089

Cim de Monteagudo, a Auronzo di Cadore (Dolomites italianes)

A l'estiu els dies ens conviden a sortir al camp i a la platja. Molts colomencs aniran al poble d'on vénen. I qui pugui viatjarà per veure món. Per sort tothom, aquí, té sempre a mà les nostres muntanyes, els parcs, el mar, el riu, les terrasses dels bars on passar estones amb els amics. Un temps també per llegir i per passejar. ¡Per viure la vida!

Evangelí / Paraula viva

JULIOL

El Regne de Déu és misteriós.

Com la cogulla i el blat en el camp, el bé i el mal creixen junts
en el món i en el nostre cor.

Per arribar a l'home nou i a la dona nova ens cal tenir paciència
i saber esperar.

DIUMENGE 6 / Mateu, 12, 25-30

“Tot reialme que es divideix i lluita contra si mateix, va a la ruïna”.

DIUMENGE 13 / Mateu, 13, 1-23

“A vosaltres, Déu us dona a conèixer els designis secrets del Regne del cel”.

DIUMENGE 20/ Mateu, 13, 24-30

“Deixeu que creixin junts el blat i el joll fins al temps de la sega”.

DIUMENGE 27/ Mateu, 13, 44-46

“Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i ple de joia se'n va a vendre el que té i compra aquell camp”.

AGOST

La pregunta de Jesús és clau:

“Qui dieu que sóc”?

Moltes persones el seguien però, quantes veien en ell,
el fill de Déu viu?

DIUMENGE 3 / Mateu, 14, 13-21

“Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada, se'n compadí i va curar els malalts”.

DIUMENGE 10 / Mateu, 14, 22-33

“Jesús va pujar tot sol a la muntanya a pregar. Al vespre, encara era allà tot sol”.

DIUMENGE 17 / Mateu, 15, 21-28

“Dona, és gran la teva fe! Que es faci tal com tu vols”.

DIUMENGE 24 / Mateu, 16, 13-20

“Ell els preguntà: I vosaltres, qui dieu que sóc?”

DIUMENGE 31 / Mateu, 16, 21-27

“Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la seva vida?”

Editorial

Teniu a les mans el Butlletí d'estiu que ajunta els mesos de juliol i agost. Un temps llarg per descansar o, almenys, per canviar de xip: acaba un curs, s'obre un parèntesi llarg i fins a la Festa Major les activitats consuetudinàries s'esmortueixen, cosa que no treu que continuem pensant i preocupant-nos per una crisi que ens toca a tots, i a algunes famílies molt greument, perquè s'han quedat sense feina, o se'ls amenaça de perdre el pis, o han de viure amb pagues irrisòries. Al Butlletí trobareu un escrit que ens dóna una pinzellada de la pobresa a la nostra ciutat.

Però per a molts -i ho hem d'agrair- l'estiu serà un temps de descans i de canvi del ritme de vida, una oportunitat per viure més atents a allò que ens agrada i, sobretot, amb més contacte amb la natura. També en aquest butlletí trobareu un escrit que ens ajuda a descobrir el seu valor.

El relaxament que ens ofereix l'estiu ens facilita l'obertura de la ment, del cor i dels sentiments, una vida de família més intensa, una relació més llarga i tranquil·la amb les amistats, i el conreu de coses a les que les ocupacions normals ens en priven força, com és la lectura, l'exercici físic i la diversió. Un consell? **Viure la vida!**

NOTA: a partir d'aquest número el Butlletí, per raons pràctiques, s'imprimeix a Gràfiques Varela, de Santa Coloma. Agraïm l'excel·lent treball que la copisteria Decor3,, de Badalona, ha vingut fent al llarg de nou anys...

La naturaleza, hermana pequeña de la gracia

Flors de figuera de moro (Sant Jeroni de Is Murtra)

Hace años estando en el seminario subimos de excursión al pequeño pueblo d'El Brull. El párroco nos mostró la bella iglesia románica. Al salir nos condujo al jardincillo y nos habló de las plantas, de las flores, de los pajarillos... Se calló un instante, como arrobado, nos miró y dijo con entusiasmo: "*La natura és la germana petita de la gràcia*". La palabra "gracia" es un vocablo que viene del griego *jaris*, que tiene un significado profundo. Equivaldría a decir aliento, energía, la fuerza, el esplendor de la vida. En el lenguaje teológico la palabra gracia se aplica al aliento con que Dios ayuda a nlos creyentes para que consiga transformarse en el hombre-en la mujer "nuevos", de que hablaba **Jesús**.

Esa energía Dios la infunde a todas las persona. Y a la naturaleza entera, igual como hace que el sol salga para justos y pecadores. Por ese influjo el universo se sostiene y avanza sin cesar. En más de una ocasión **Jesús** se refirió a esta "gracia", que veía sobre todo en la Bondad y en la Belleza, en los lirios que Dios viste de hermosas flores, en los pajarillos a los que da sustento, y en los niños a quienes los ángeles tutelan.

¡Saber ver a Dios en la belleza de la naturaleza, en el esplendor de la vida!
¡Contemplar la naturaleza como el más grande sacramento de Dios!

Jaume P. Syrach

Cartas al papa Francisco

El cardenal arzobispo de Barcelona, **Lluís M. Martínez Sistach** prometió a mossèn **Miquel Àngel Pérez** y al grupo de profesores de la asignatura de religión de los Centros de Enseñanza Públicos i Concertados de nuestra ciudad que haría llegar a las manos del Papa Francisco las cartas ganadoras del concurso que ocho institutos de Santa Coloma han promovido con los alumnos de ESO y Bachillerato. Esta iniciativa forma parte de las actividades que organizan dichos profesores para dinamizar la asignatura de religión, y extender el trabajo formativo con los jóvenes.

Una vez examinados los trabajos por los respectivos profesores, los treinta seleccionados pasaron al jurado, que eligió los cinco mejores. Los dos primeros premios han recaído en **Estrella Martínez**, de 4º de ESO y **Thelma Solange**, de 2º de ESO, y los accésits, a **Marta Castillo**, de 1º de ESO, **Víctor Manuel Delgado**, 3º de ESO y **Laura Fernández**, de Bachillerato

Cabe resaltar la manera como los muchachos y muchachas de edades tan jóvenes se dirigen al Papa. **Laura Fernández** le hace preguntas de tipo personal. Después de afirmar que “*es la primera vez que un Papa sorprende tanto a la humanidad*”, le pregunta si le ha gustado que en una pared de Roma le hayan pintado como Superman, y le confiesa que “*es un gran alivio tener apoyo de su Santidad*”. Le dice que en su instituto

han hablado mucho de él. Ella subraya que le han chocado las declaraciones que ha hecho sobre la homosexualidad y el aborto, de cuyos temas, escribe, “*me gustaría saber su opinion de verdad*”.

Todos los escritos remarcan el interés que han despertado las palabras del Papa, de quien esperan que cambie la Iglesia. **Marta Castillo**, de primero de ESO y alumna de la escuela Sagrat Cor, le tutea y le confiesa que le ha escrito “*amb molt d’entusiasme*” y que le agradecería “*que em responguessis*”. Se interesa en cómo vive el Papa “*dins d’aquells grans i majestuosos edificis. Com vius cada dia*”, y le interesa concretamente “*quins seran els canvis, perquè diuen que ets una persona molt tolerant i moderna*”.

L’únic noi premiat, Víctor, tercer

d'ESO, va al gra: “*Senyor Francesc, el meu nom és Víctor Manuel Delgado, tinc catorze anys i visc a Barcelona*” (es alumno del colegio de la Esperanza, antiguo barrio de Casas Baratas Barón de Viver). “*Encara que vostè no em coneix, jo l’he vist moltes vegades a la televisió, als diaris i fins i tot a Internet*”, y le habla de una temàtica muy variada, con preguntas personales (¿por qué se hizo cura?, o ¿cómo es que le gusta tanto el fútbol si los futbolistas “cobren sumes enormes de diners”). Y le confiesa que tiene miedo porque “*hi va haver un Papa que com vostè, va voler canviar-ho tot, però va morir sobtadament*”. Si el Papa lee la carta sonreirà con la petición final: “*Senyor Francesc, per mi vostè és un ídol, m’agradaria ser tan humil com*

vostè, podria donar-me alguns consells de com ser millor persona?”

Thelma Solange Belope Bosaho le escribe preocupada por la situación de la mujer. “*Em dirigeixo a vostè per comunicar-li que estic d’acord amb aquestes paraules teves: ‘Pateixo quan veig a l’Església que les dones queden relegades a un paper de servitud’, perquè per a mi els homes que opinen això són masculistes*”. Le dice agradecerle la preocupación que el Papa tine por la economía “*perquè hi ha gent que ho passa malament*”, y por la confianza que manifiesta en la juventud, “*el fet que hagi transmès als joves que han de fer-se valer i lluitar pels valors*”, tomando a Jesucristo como guía y modelo.

El primer premio

Para concluir esta breve visión de la correspondencia de escolares colomenses al Papa, reproducimos la carta de **Estrella Martínez** de cuarto de ESO, alumna del Puigcastellar:

Santedat, el motiu pel qual us envio aquesta carta és expressar-vos el meu suport i el de la meva família al nou estil que esteu implantant el Vaticà. Per les vostres paraules, sembla que teniu intenció de fer importants reformes dins de l’Església, que crec que són necessàries. Estic d’acord amb les vostres paraules: l’Església ha de ser l’Església del pobres, dels desfavorits, dels marginats, dels que no tenen res. També comparteixo la vostra idea que l’Església ha de difondre el seu missatge amb amabilitat. Massa vegades hem sentit amenaces de condemnaió eterna en comptes de

praules de comprensió. Si em permeteu, us voldria parlar d'algunes qüestions que en la meua opinió haurien de ser revisades per tal d'adaptar l'Església als temps que estem vivint.

En primer lloc, el paper de la dona dins de l'Església. Crec que no té sentit que en ple segle XXI la dona continuï tenint un paper secundari i de subordinació. Encara recordo amb una certa tristor la visita del vostre antecessor Benet XVI a Barcelona per consagrar la Sagrada Família. L'únic moment de tota la cerimònia en què les dones van ser protagonistes va ser quan unes monges van netejar l'altar. Recordo que se'n va parlar molt i es van sentir moltes crítiques per aquesta mostra de subordinació de la dona. Crec que això hauria de canviar. No trobo cap raó perquè una dona no pugui arribar al sacerdocí i a ocupar qualsevol càrrec important dins de la jerarquia eclesiàstica.

En segon lloc una qüestió tan difícil com l'avortament. D'acord que la doctrina catòlica defensa que hi ha vida des del mateix moment de la concepció, i que seguint aquesta doctrina l'avortament seria un crim perquè s'està matant un ésser humà. Però crec que l'Església hauria d'anar més enllà de la seva doctrina i intentar comprendre la complexitat de la nostra societat. Estic segura que cap dona vol avortar perquè sí, i que quan decideix fer-ho ha d'haver-hi raons molt poderoses. Crec que l'Església, en lloc de condemnar la dona que avorta i fer-la sentir com una criminal hauria de mostrar més comprensió per ella i per la situació que l'ha empès a avortar.

I en tercer lloc també us voldria parlar de la situació d'exclusió que pateixen els divorciats dins de l'Església. La qüestió de la indissolubilitat del matrimoni és un altre dels punts que crec que s'haurien de revisar. Si un matrimoni surt malament, els cònjuges haurien de tenir dret de desfer la unió i tornar-se a casar per l'Església. El matrimoni ha de ser un projecte de vida volgut per tots dos, no una condemna a perpetuïtat.

Amb l'esperança que vulgueu valorar les meves reflexions, amb el desig que continueu el camí de reformes que heu començat al capdavant de l'Església, rebeu una cordial salutació.

Estrella Martinez
IES Puigcastellar, quart d'ESO

Ciutat

Desigualtats socials i pobresa

Els dia 5 de juny **Marina Subirats** va parlar de “Les classes socials avui” i el dia 11 següent tingué lloc el col·loqui sobre “La pobresa a Santa Coloma”, amb la intervenció d’**Antonio Perea, i Ferran Saro** com a moderador. Les dues sessions es van fer a la biblioteca Singuerlin-Salvador Cabré, organitzades per Debats 2014.

Les classes socials, avui

Marina Subirats va exposar les característiques de les classes socials, avui. En un context absolutament nou, d'un capitalisme financer opac i amb un model social regressiu, un 1% són les classes altes, formades bàsicament per gestors “anònims” de les grans corporacions financeres, sense nacionalitat definida, difícils de precisar i d’ubicar. Un 39% les anomenades classes mitjanes, amb ingressos que provenen de la petita i mitjana propietat i del treball qualificat. Finalment un 60%, la classe treballadora, amb un salari i treball poc qualificat.

Si ho traslладem a la nostra realitat la classe treballadora està formada per tres estrats: el dels jubilats provinents de la indústria tradicional, amb un estil de vida molt senzill; el dels treballadors joves dels serveis amb contractes precaris, amb poca o cap consciència de classe i amb un estil de vida individualista, i els nous immigrants, que són les víctimes més afectades per l'actual crisi. La classe mitjana la formen bàsicament petits i mitjans empresaris amb una xarxa familiar forta; i els empleats qualificats amb estudis superiors, que treballen a l'administració pública o privada, amb fills que han d'emigrar a la recerca d'oportunitats; i els

autònoms, amb unes condicions de treball i de vida similars a la classe treballadora. Definir les classes altes corporatives no és fàcil; de manera molt gràfica **Marina Subirats** va descriure-les com formades per personatges que ocupen els llocs de responsabilitat de les grans organitzacions financeres i dels organismes internacionals,

molt diferents de la típica burgesia industrial catalana que coneixíem.

La pobresa a Santa Coloma

En la segona sessió **Antonio Perea** va definir dos conceptes de pobresa: l'absoluta és aquella en què el nivell de vida no arriba als mínims, i la relativa, la que es defineix per la dificultat de pagament dels subministraments bàsics, com l'anomenada pobresa energètica. Posteriorment va descriure, acompanyat per dades estadístiques, les imatges de la pobresa a Santa Coloma: dona monoparental, gent gran, infants, dificultats de pagament per l'habitatge, també de la llum i de l'aigua, manca o ingressos insuficients, medicació deficient, aturat/da de llarga durada, jove amb escassa formació resultat del fracàs o l'abandonament escolar. Una pobresa que es dona sobretot als barris del Fondo i del Raval.

Tanmateix, Santa Coloma gràcies a l'anomenat tercer sector (PAH -plataforma afectados por la hipoteca- Càritas, Arrels), els serveis d'intervenció social de l'Ajuntament i el paper de la família, el risc d'exclusió social s'atenua. Heus ací unes dades prou eloqüents: el 2012 els serveis d'intervenció van atendre 4.200 persones, amb un pressupost assignat de 6.200.000€, cosa que es visualitza en què Santa Coloma disposa del doble de Llars d'Infants en tant és la meitat de població que Badalona. Finalment, en el col·loqui es va posar en evidència que la pobresa no és un concepte sinó que és un rostre (persones concretes) i que eradicarla és una responsabilitat que ens afecta a tothom.

Josep M Cortès Martí

Breus / Agenda

Espai de formació. Curs 2013-14

Hace más de veinte años nuestro Arciprestado organizó el primer curso de este espai para la formación y puesta al día de los fieles de nuestras parroquias. Desde entonces, año tras año, durante cada curso escolar, los lunes de 20 a 21'15 horas, se han organizado charlas, conferencias, debates etc. Actualmente l'espai está bien consolidado de

manera que durante este curso se han realizado 33 encuentros, con una asistencia mínima de 14 personas y máxima de 25. Han participado seis profesores-animadores. Con la aportación voluntaria de los participantes, se ha podido hacer una pequeña compensación económica a los profesores y se ha adquirido un ordenador portátil para completar el equipo de proyección. El curso ha finalizado con una fraternal comida y la visita a la comunidad budista-tibetana y su lugar de culto, de Hospitalet de L.

Equip coordinador de l'espai de formació

Parròquia de Sant Joaquim

El dissabte 26, festivitat de Santa Anna i Sant Joaquim (patró de la parròquia), celebrarem una eucaristia solemne, a les 19'30 hores. Hi sou tots convidats. Recordem que aquests sants són els patrons dels avis i de les àvies. En la cerimònia es confirmaran cinc feligresos (joves i adults), que es preparen des de fa temps per rebre aquest sagrament.

Consell Parroquial

Actividades de la parròquia Major

A finales de año comenzarán las actividades previstas del centenario de la inauguración del templo de Santa Coloma. Se publicará un libro sobre la parroquia y se prevé que se haga una gincana para niños y niñas con el fin de dar a conocer el templo y las actividades parroquiales. Para el final de curso de la catequesis de este año se hace una fiesta. Otra noticia es que nuestro amigo, el sacerdote **Hugo Cortés** se reincorpora de nuevo a Santa Coloma.

Breus / Agenda

Esplai Mainada

L'Esplai Mainada s'acomiada d'aquest curs 2013-2014 amb un bany a la platja pel matí, i una festa d'aigua a la tarda i, al vespre un sopar amb els nens, monitors i pares. Les colònies d'aquest estiu pels més petits es fan al Corral del Mataró, a la comarca de la Selva, i pels més grans a Mallorca. Per Setmana Santa es van fer a "El Puig del Balenyà", en l'esplanada osonenca. El mes de novembre es van apropar un cap de setmana a Coma-Ruga. I durant tots els dissabtes per la tarda, al Foc Nou, s'ha xalat d'allò més, entre xocolatades i costellades. L'Esplai és una entitat no lucrativa que des de 1980 treballa per educar en valors formant ciutadans crítics i compromesos per mitjà del joc. Es troba situat a les instal·lacions del Foc Nou de la Parròquia Major de Santa Coloma de Gramenet i pertany a la Fundació Pere Tarrés.

Record de mossèn Salvador Cabré

A la Parròquia de St.Miquel hem commemorat l'aniversari del traspàs del nostre estimat **Salvador Cabré**. Amb un acte senzill però emotiu, s'ha col·locat una pedra de Montserrat, a l'entrada, amb un text inscrit del qui fou el primer mossèn, i fundador de la nostra comunitat. Tots estem molt contents i agraits pel seu testimoni cristià i per haver gaudit de la seva presència, gairebé fins a última hora.

Teresa Canut

Vicenç Ferrer

TV3 estrenà fa poc un film sobre **Vicenç Ferrer**, un home famós com l'altre català, el bisbe **Casaldàliga**. **Vicenç Ferrer** era jesuïta. De jove anà a les missions de l'Índia, i s'hi quedà per sempre. La misèria de la gent l'impactà profundament. “*Un pueblo huérfano* –va escriure, com comenta **Manuel Rivas** en el llibre “*Vicente Ferrer. Rumbo a las estrellas, con dificultades*”-, *huérfano de todo, de agua, de salud, de enseñanza, de semillas, de abonos*”, i resolgué dur a la pràctica el manament de **Jesús** d'estimar els altres com a un mateix(en el seu cas, la casta dels intocables). La feina que ha fet és ingent. Un vell de la comunitat la resumeix així: “[Los pobres] *dejaron de trabajar para los terratenientes y concentraron los esfuerzos en sus pequeñas tierras. Hicieron pozos y la Fundación aportó bombas hidráulicas. Y herramientas. Se levantó la escuela. Se ampliaron los cultivos. Se hicieron casas y se distribuyeron vacas y búfalas lecheras con microcréditos que suelen estar a nombre de mujeres y se administran en asambleas*”. Ha creat escoles. Ha aixecat hospitals... Però, el més impor-

tant! –remarca el vell- “*es que perdimos el miedo a hablar*”.

El periodista **Bru Rovira** que va visitar la Fundació ha comentat que l'obra de **Vicenç Ferrer** és una revolució. “Ajuda els pobres, els instrueix, eren marginals i avui són lliures”. Les autoritats locals, alertades pels terratinents, el van expulsar però, gràcies a **Indira Ghandi** es pogué instal·lar a Anantapur i seguir l'obra.

Un cristià d'avui, que encarna l'atractiva figura de **Jesús**, en ple món secular.